

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. การสอนทักษะชีวิตและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม.

เอกสารประกอบการอบรมโครงการพัฒนาบุคลากร การสอนทักษะชีวิตเพื่อ
ป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษาโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบมี
ส่วนร่วม. เมื่อวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2539. ประจวบคีรีขันธ์ : โรงแรมหัวหิน
แกรนด์. อัดสำเนา

ขวัญใจ ผลิเจริญสุข. การสื่อสารในครอบครัว กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับยาบ้าของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2539.

คณะอนุกรรมการทำงานฝ่ายวิจัยป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. ศึกษาสภาพปัญหา
การใช้สารเสพติดของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา อาชีวศึกษา และ
อุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการวิจัยกระทรวงศึกษาธิการ,
2524.

ถนอมนุช พัทธโกศล. ปัจจัยทางสังคม พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติ
ที่มีต่อการป้องกันการใช้ยาบ้า ของผู้ใช้แรงงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม
ในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ทองอินทร์ วงศ์โสธรและคณะ. ประเมินผลแผนป้องกันยาเสพติด พ.ศ.2535-2539 ระยะที่ 1.
รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536.

ชนวดี บุญลือ. การสื่อสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการอุตสาหกรรม. 2539
(เอกสารอัดสำเนา).

ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : หจก.การพิมพ์, 2533.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

ปราณี รามสุต. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : ศิลปบรรณาการ , 2528.

- พรศรี พัฒนาพงศ์. ปัจจัยที่สนับสนุนและที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- มาลี ธรรมลิขิตกุล. วัยรุ่นกับปัญหา ยาเสพติด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การค้ำชูสภา , 2533
- ยุบลวรรณ ประมวญรัฐการ. ตัวแบบสมรรถนะการใช้ยาหรือสิ่งเสพติดวัยรุ่น : ทดสอบเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- รัตนา ดอกแก้ว. ผลของการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขานาอนามัยครอบครัว. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- ลาดทองใบ ภูอภิรมย์. บทบาทของครอบครัวในการป้องกันยาเสพติด. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- วัชรียา อานามวัฒน์. พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อโทรทัศน์เพื่อการใช้ประโยชน์และการตอบสนองความต้องการ โดยศึกษาเฉพาะรายการธรรมะพระพยอม กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- วิศรา วราลักษณ์. การเปิดรับข่าวสารความรู้เรื่องสิ่งเสพติดและการป้องกันสิ่งเสพติดจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539.
- วิมลพรรณ รวยรื่น. เอกสารประกอบการสอนวิชา PC 307 (S) จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.
- วิเชียร เกตุสิงห์. การวิจัยเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2539.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรือง, 2533.

- วิทยา มณีสุธรรม. สำรวจเหตุจูงใจในการเสพยาเสพติดและการบำบัดรักษา ความคิดเห็นในการปราบปรามยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2523.
- วีรวรรณ สุธีร์ไกรลาส. การศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานการติดยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- แววดา ธนบัตร. ศึกษาผลการสื่อสารรณรงค์ต่อต้านการเสพยาบ้าที่มีต่อเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.
- ศรเทพ เริงยุทธนาชีวิน. การสื่อสารเพื่อป้องกันยาเสพติดของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน โรงงานอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ศิริพร เชิดวงศ์สุข. พฤติกรรมการรับข่าวสารเรื่องยาบ้า ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- สุพจน์ เด่นดวง. การศึกษาบทบาทของ "บุคคลสำคัญ" ที่มีต่อผู้ติดยาเสพติด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522.
- สุรพงษ์ โสชนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สุโขทัยธรรมมาธิราชมหาวิทยาลัย. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสารหน่วยที่ 8-11 พิมพ์ครั้งที่ 9. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2535.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สุโท เจริญสุข. หลักวิชาการแนะแนวภาคปฏิบัติในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : แพร์พิทยา, 2517.

- โตภา ชูพิกุลชัย และคณะ. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อในเด็กและเยาวชนย่านชุมชนแออัด : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : รายงานการวิจัย คณะกรรมการพัฒนาชุมชน สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2533.
- เสถียร เขยประทับ. การสื่อสารเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2528.
- อรวรรณ ปิลันท์โอวาท. การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- อรอนงค์ หงษ์ชุมแพ. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับยาบ้าและการป้องกันตนเองจากการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอหัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.

ภาษาอังกฤษ

- Adams, James R. Media Planning. Oxford : Aden Press, 1971.
- Alport, Gordon W. A Handbook of Social Psychology. Worcester : Clark University Press, 1935.
- Berlo, David K. The Process of Communication : An Introduction to Theory and Practice. New York : Holt, Rinehart and Winston. 1960.
- Bloom, Benjamin S, Thomas J. and Madaus George F. Hand Book on Formative and Sumative Evaluation of Student Learning. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1971.
- Cole, Luella . Psychology of Adolescence. New York : Rinehart, 1954.
- Crow L.D., and Crow A., Organization and Conduct of Guidance Services. New York : David McKay, 1965.
- Fan, D.P., and Holway W.B. "Media coverage of cocaine and its impact on usage patterns.int'l" Journal of public opinion research 6(2) : 139-162, Summer USA., 1994.
- Good, Carter V.. Dictionary of Education New York : Mc Graw-Hill Book company, 1973.
- Hoffmann, J.P. "Exploring the Direct and Indirect Family Effects on Adolescent Drug Use" The Journal of Drug Issue. 23 (3) : 535-557, 1993.
- Katz, Elihu and Lazarsfeld, Paul F. Personal Influence : The Part Played by people in The Flow of Communication. New York : The Free Press, A Division of Macmillan Publishing, 1955.
- McCombs, M.E., and Becker, L.B., Using Mass Communication Theory. Englewood Cliffs : NJ. Prentice Hall, 1979.
- Power, Robert ; Power, Tom ; Gibson, Nigel. Attitude and Experience of Drugs Use among a group of London Teenagers. Drug : Education-prevention-and policy : London, 1996.

Rogers, Everett M. Communication and Development. Beverly Hills : Sage Publications, 1976.

Rogers, E.M. , with Shoemaker, F. F. Communication of Innovations : A cross-Cultural Approach. New York : The Free Press, 1971.

Schramm, W.Channels, and Audiences. Handbook of Communication. Chicago : Rand Mc.Nally College Publishing Company, 1973.

Zimbardo, Phillip G. The Psychology of Attitude Change and Social Influence. New York, 1991.

Zimbardo, Phillip and Ebbesen, Ebbe B. Influenceing Attitudes and Changing Behavior : A Basic Introduction to Relevant Methodology. Theory and Applications Reading . Massachusetts : Addison-Wesley Publishing, 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

เรื่อง "การสื่อสาร ความรู้ ทักษะคิด และทักษะการปฏิเสธสิ่งเสพติด
ของนักเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร"

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์-
พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจะไม่มีผลกระทบต่อตัวผู้ตอบ จึงขอให้นักเรียนตอบ
แบบสอบถามตามความเป็นจริง โดยไม่ต้องเขียนชื่อ คำตอบที่ได้จะถือเป็นความลับ และผลการวิจัยจะได้นำไปใช้
ข้อมูลในการวางแผนรณรงค์ป้องกันสารเสพติดต่อไป

		เฉพาะผู้วิจัย
โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับคำตอบของท่าน และตอบคำถามลงในช่องว่าง		เลขที่
		1 2 3

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน		
1. เพศ	() 1. ชาย () 2. หญิง	4 _
2. อายุ	_____ ปี	5 _ 6 _
3. ท่านกำลังเรียนชั้น	() 1. ม.1 () 4. ม.4 () 2. ม.2 () 5. ม.5 () 3. ม.3 () 6. ม.6	7 _
4. ผลการเรียนของท่านอยู่ในระดับใด	() 1. ต่ำกว่า 1.5 () 4. 2.6 - 3.0 () 2. 1.5 - 2.0 () 5. 3.1 - 3.5 () 3. 2.1 - 2.5 () 6. 3.6 ขึ้นไป	8 _

5. ท่านได้รับค่าขนมและค่าใช้จ่ายส่วนตัวเดือนละเท่าไร

- | | | | |
|--------------------------|----------------------|--------------------------|----------------------------|
| <input type="checkbox"/> | 1. 500 บาท | <input type="checkbox"/> | 4. 2,001 - 3,000 บาท |
| <input type="checkbox"/> | 2. 501 - 1,000 บาท | <input type="checkbox"/> | 5. 3,001 - 5,000 บาท |
| <input type="checkbox"/> | 3. 1,001 - 2,000 บาท | <input type="checkbox"/> | 6. มากกว่า 5,000 บาทขึ้นไป |

6. ท่านมาจากครอบครัวลักษณะใด (เลือกคำตอบเพียงข้อเดียว)

1. ครอบครัวที่พ่อแม่ ลูก อยู่กันพร้อมหน้าและรักใคร่เอาใจใส่ครอบครัวดี
2. ครอบครัวที่พ่อแม่เอาใจใส่กับลูกๆ บ้าง
3. ครอบครัวที่พ่อแม่แยกกัน
4. ครอบครัวที่พ่อแม่มักทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยๆ
5. ครอบครัวที่พ่อแม่เข้มงวดกับลูกๆ ในทุกเรื่อง
6. ครอบครัวที่พ่อแม่มุ่งทำมาหากิน ไม่มีเวลาให้ลูกๆ
7. อื่นๆ (ระบุ) _____

ส่วนที่ 2 การสื่อสารเรื่องยาเสพติด

ก. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด

สื่อมวลชน

1. ใน 1 สัปดาห์ ท่านได้รับชม/ ฟัง/ อ่าน ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อต่างๆ เหล่านี้ บ่อยแค่ไหน

สื่อ	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	บ่อย (5-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	พอสมควร (3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	ไม่เคย เลย
1. วิทยุ					
2. โทรทัศน์					
3. หนังสือพิมพ์					
4. นิตยสาร					

9 _

10 _

11 _

12 _

13 _

14 _

2. ท่านได้รับชม/ ฟัง/ อ่าน ข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อต่างๆ เหล่านี้ โดยเฉลี่ยครั้งละเท่าใด

สื่อ	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	มาก (ประมาณ 41-60 นาที)	ปานกลาง (ประมาณ 21-40 นาที)	น้อย (น้อยกว่า 20 นาที)	ไม่เคย เลย
1. วิทยุ					
2. โทรทัศน์					
3. หนังสือพิมพ์					
4. นิตยสาร					

15 _

16 _

17 _

18 _

สื่อบุคคล

3. ท่านพูดคุยเรื่องยาเสพติดกับบุคคลต่อไปนี้ บ่อยแค่ไหน

สื่อ	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	บ่อย (5-6 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	พอสมควร (3-4 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์)	ไม่เคย เลย
1. พ่อแม่					
2.ญาติพี่น้อง					
3. เพื่อน					
4. ครู/อาจารย์					

19 _

20 _

21 _

22 _

4. ท่านใช้เวลาในการพูดคุยเรื่องยาเสพติดกับบุคคลต่อไปนี้ ครั้งละนานเท่าใด

สื่อ	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	มาก (ประมาณ 41-60 นาที)	ปานกลาง (ประมาณ 21-40 นาที)	น้อย (น้อยกว่า 20 นาที)	ไม่เคย เลย
1. พ่อแม่					
2. ญาติพี่น้อง					
3. เพื่อน					
4. ครู/อาจารย์					

23 _

24 _

25 _

26 _

สื่อเฉพาะกิจ

5. ท่านดูโปรสเตอร์และแผ่นพับเกี่ยวกับยาเสพติดบ่อยแค่ไหน

สื่อ	บ่อยที่สุด (ทุกวัน)	บ่อย (เดือนละ 2-3 ครั้ง)	พอสมควร (เดือนละ 1 ครั้ง)	นานๆ ครั้ง (ปีละ 1-4 ครั้ง)	ไม่เคยดู เลย
1. โปรสเตอร์					
2. แผ่นพับ					

27 _

28 _

6. ท่านใช้เวลาในการดูโปรสเตอร์และแผ่นพับเกี่ยวกับยาเสพติด ครั้งละนานเท่าใด

สื่อ	มากที่สุด (มากกว่า 60 นาที)	มาก (ประมาณ 41-60 นาที)	ปานกลาง (ประมาณ 21-40 นาที)	น้อย (น้อยกว่า 20 นาที)	ไม่เคยดู เลย
1. โปรสเตอร์					
2. แผ่นพับ					

29 _

30 _

ข. ความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด
--

1. ถ้าท่านเป็นผู้ออกแบบเนื้อหาเพื่อการรณรงค์เกี่ยวกับยาเสพติด ท่านคิดว่าท่านจะเลือกใช้เนื้อหาต่อไปนี้ ในระดับใด

เนื้อหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลือกใช้
1. ชนิด/อันตราย ของยาเสพติด					
2. อาการของผู้ติด ยาเสพติด					
3. ทักษะการปฏิเสธ สิ่งเสพติด					
4. การบำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติด					
5. การจับกุมผู้ค้า ยาเสพติด					

31 _

32 _

33 _

34 _

35 _

2. ท่านคิดว่าสื่อต่างๆ มีอิทธิพลต่อการรณรงค์ด้านยาเสพติดอย่างไรได้ผล ในระดับใด

สื่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
1. วิทยุ					
2. โทรทัศน์					
3. หนังสือพิมพ์					
4. นิตยสาร					
5. โปสเตอร์					
6. แผ่นพับ					
7. โครงการรณรงค์					
8. พ่อแม่					
9. ญาติพี่น้อง					
10. เพื่อน					
11. ครู/ อาจารย์					

36 _
37 _
38 _
39 _
40 _
41 _
42 _
43 _
44 _
45 _
46 _

3. ถ้าท่านเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านหรือป้องกันยาเสพติด ท่านอยากจะให้กิจกรรมของท่านมีรูปแบบต่างๆ ดังต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด จึงจะได้ผลในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

รูปแบบ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. การจัดอภิปราย					
2. การบรรยายให้ความรู้					
3. การได้เวที					
4. การจัดนิทรรศการ					
4. การสัมภาษณ์บุคคลที่มีชื่อเสียง					
5. การสัมภาษณ์ศิลปิน/ ดารา					
6. การสัมภาษณ์บุคคลที่เคยคิดยา					
7. ทำละครสอดแทรกโทษของยาเสพติด					
8. แต่งเนื้อเพลงรณรงค์					
9. สร้างเกมส์คอมพิวเตอร์					
10. สร้างเกมส์ในแผ่นกระดาษ					
11. ออกหนังสือการ์ตูน					
12. ออกสื่ออินเตอร์เน็ต					

47 _
48 _
49 _
50 _
51 _
52 _
53 _
54 _
55 _
56 _
57 _
58 _
59 _

ส่วนที่ 3 ความรู้และความเข้าใจเรื่องสิ่งเสพติด

โปรดทำเครื่องหมายถูก ในวงเล็บ (/) ที่ท่านเห็นว่าเป็นคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อใด กล่าวผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 60 _
 - () 1. เป็นสารหรือยาที่เข้าสู่ร่างกายแล้ว ทำให้ร่างกายและจิตใจทรุดโทรมลง
 - () 2. เป็นสารหรือยาที่เมื่อเข้าสู่ร่างกายแล้ว ผู้เสพจะต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ
 - () 3. เป็นสารหรือยาที่เมื่อเข้าสู่ร่างกายแล้ว ผู้เสพไม่สามารถที่จะเลิกได้
2. การสูบบุหรี่ มีโทษหรือไม่ อย่างไร 61 _
 - () 1. ไม่มี เพราะการสูบบุหรี่ ทำให้เป็นที่ขอมรับของเพื่อนๆ
 - () 2. มี เพราะการสูบบุหรี่ มีสารทาร์และสารกัมมันตภาพรังสี ก่อให้เกิดมะเร็ง
 - () 3. ไม่มี เพราะการสูบบุหรี่ไม่ผิดกฎหมายแต่อย่างใด
3. ยาบ้า คืออะไร 62 _
 - () 1. ยาบ้าเป็นยากระตุ้นประสาท เมื่อใช้นานๆ ทำให้ติดได้
 - () 2. ยาบ้าเป็นยาแก้ปวดเมื่อย เหนื่อย ล้า
 - () 3. ยาบ้าเป็นยาที่ทำงานได้มากขึ้น และไม่มีพิษใดๆ
4. พิษภัยที่เกิดเมื่อใช้ยาบ้าเป็นระยะเวลานานๆ คืออะไร 63 _
 - () 1. ทรุดโทรมทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นอันตรายถึงชีวิต
 - () 2. ไม่เกิดผลร้ายใดๆ เพราะไม่ใช่ยาเสพติด
 - () 3. กระปรี้กระเปร่า สดชื่นตลอดเวลา
5. ข้อใดกล่าวผิด เกี่ยวกับพิษภัยของยาอี หรือเอ็กซ์ตาซี (ECSTASY) 64 _
 - () 1. ยาอี มีโครงสร้างทางเคมีคล้ายยาบ้า แต่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทได้มากกว่า 10 เท่า
 - () 2. ยาอี สามารถใช้เป็นยาสลบในการผ่าตัดผู้ป่วย จึงมีประโยชน์ทางการแพทย์
 - () 3. ยาอี ออกฤทธิ์หลอนประสาทอย่างรุนแรง ทำให้ผู้เสพช็อค และเสียชีวิตได้
6. ข้อใดกล่าวผิด 65 _
 - () 1. เฮโรอีน สกัดจากมอร์ฟีน แต่มีฤทธิ์แรงกว่ามอร์ฟีน 4-8 เท่า
 - () 2. เมื่อเริ่มเสพกัญชา จะมีอารมณ์สนุก ต่อจากนั้นความจำจะเสื่อม
 - () 3. มอร์ฟีนมีประโยชน์ทางการแพทย์ จึงไม่ใช่สารเสพติดอย่างที่เข้าใจ
7. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับการดื่มสุรา 66 _
 - () 1. การดื่มสุรา ทำให้ความสามารถในการขับขีเยานพาหนะลดลง
 - () 2. การดื่มสุรา ทำให้สามารถลืมความทุกข์จากปัญหาต่างๆ
 - () 3. ผู้ที่ดื่มสุรา เป็นคนทันสมัย

8. บุคคลต่อไปนี้ บุคคลใดเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดมากที่สุด 67 _
- () 1. จ๊อน คบเพื่อนที่เสพยาเสพติด แต่ตั้งใจว่าจะไม่เลียนแบบพฤติกรรมของเพื่อน
- () 2. แดง มักคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเองเสมอ
- () 3. ยุ่น จะปรึกษาบิดา/ มารดา หรือครูอาจารย์ เมื่อเวลาเกิดปัญหา
9. ข้อใดกล่าวถูก 68 _
- () 1. สารระเหย เมื่อถูกสูดดมเข้าสู่ร่างกาย ทำให้ประสาทหลอนและความจำเสื่อม
- () 2. เสพกัญชาเพียงครั้งสองครั้งไม่ทำให้ติด
- () 3. เมื่อเกิดความเครียด ควรกินยาระงับประสาท
10. เมื่อเพื่อนติดยาเสพติด ควรทำอย่างไร 69 _
- () 1. ควรนิ่งเฉยไว้
- () 2. เลิกคบเพื่อนคนนั้นทันที และเตือนเพื่อนคนอื่นๆ ให้เลิกคบด้วย
- () 3. พาเพื่อนไปพบครู และบอกบิดา/ มารดา หรือผู้ปกครองของเพื่อน
11. การยุงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเฮโรอีน ยาบ้า ยาอี มีความผิดตามข้อใด 70 _
- () 1. ผิดศีลธรรม แต่ไม่มีความผิดตามกฎหมายแต่อย่างใด
- () 2. มีโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต
- () 3. มีโทษจำคุก 1-5 ปี หรือ ปรับ 10,000 - 50,000 บาท
12. ผู้ใดมีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับสารระเหย 71 _
- () 1. ผู้ที่จำหน่ายให้แก่ผู้ที่มีอายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไป
- () 2. ผู้ผลิต/ นำเข้า/ ขาย สารระเหยโดยมีเครื่องหมายหรือข้อความเตือน
- () 3. ผู้ที่ใช้อุบายหลอกลวงให้ผู้อื่นใช้สารระเหย
13. ท่านรู้จักโครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด โครงการใดบ้าง (โปรดระบุ) 72 _
- 1 _____
- 2 _____
14. ท่านรู้จักชื่อของสถานที่บำบัดยาเสพติดที่ใดบ้าง (โปรดระบุ) 73 _
- 1 _____
- 2 _____
15. ท่านคิดว่าอุปสรรคที่สำคัญในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด มีอะไรบ้าง 74 _
- 1 _____
- 2 _____

16. ท่านคิดว่าทำไมการแพร่ระบาดของสารเสพติดยังคงมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งๆ ที่มีหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งโครงการรณรงค์ต่างๆ พยายามรณรงค์ไม่ให้คนลองใช้ยาเสพติด

75 _

17. ท่านคิดว่าการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดที่ได้ผล ควรใช้วิธีใด หรือทำอะไร จึงจะประสบความสำเร็จมากที่สุด

76 _

18. ท่านคิดว่าสาเหตุสำคัญที่เยาวชนติดยาเสพติด คืออะไร

สาเหตุ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. อายากลอง					
2. เพื่อนชักชวน					
3. ถูกล่อลวง/ ถูกหลอก					
4. เพื่อกระดุนประสาท					
5. เพื่อให้ลืมความทุกข์					
6. เท่ห์ เก๋					
7. ถูกบังคับ					
8. เพื่อประชดประชัน					

77 _

78 _

79 _

80 _

81 _

82 _

83 _

84 _

ส่วนที่ 4 ทักษะคิดต่อการป้องกันสิ่งเสพติด

* ข้อความต่อไปนี้ ท่านเห็นด้วยหรือไม่เพียงใด

ทักษะคิดต่อการป้องกันสิ่งเสพติด	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
1. ยาเสพติดเป็นปัญหาระดับชาติ						85 _
2. ปัญหาการคิดขายของเยาวชนมีสาเหตุเพราะ ยาเสพติดหาซื้อได้ง่ายในสถานศึกษา						86 _
3. การทดลองยาในปริมาณเล็กน้อย ทำให้เกิดอันตราย						87 _
4. หากท่านบังเอิญรู้ว่าเพื่อนติดยา ควรเก็บ เป็นความลับ						88 _
5. น่าเห็นใจผู้ที่เสพยาเพราะมีปัญหาและหาทาง แก้ไข/ ทางออกไม่ได้จริงๆ						89 _
6. ผู้ผลิตและผู้ขายยาเสพติด ควรได้รับโทษ รุนแรงถึงขั้นประหารชีวิต						90 _
7. สังคมควรรังเกียจคนติดยา						91 _
8. การสุ่มตรวจปัสสาวะนักเรียนในสถานศึกษา เป็นวิธีการที่สามารถลดจำนวนผู้ติดยาเสพติด						92 _
9. เจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่เข้มงวดกับการจับกุม คดียาเสพติดเท่าที่ควร						93 _
10. การ โฆษณาเหล้า/ เบียร์/ บุหรี่ ทางโทรทัศน์ เป็นเรื่องไม่ดี						94 _
11. ความรู้เรื่องอันตรายของยาเสพติด ชับชั้ง ไม่ให้คนลองเสฟได้						95 _
12. คนเสพยาไม่ใช่อาชญากร ไม่ควรถูกลงโทษ						96 _
13. ปัญหาในครอบครัวทำให้คนติดยา						97 _
14. คนติดยาไม่กล้าไปบำบัดเพราะ ะไม่มีเงินรักษา						98 _
15. การบังคับให้ผู้อื่นเสพยา ผิดกฎหมาย						99 _

ส่วนที่ 5 สถานการณ์จำลอง

เลขที่ _____

1. สมมุติว่าท่านกำลังกังวลกับการอ่านหนังสือสอบไม่ทัน และเพื่อนชักชวนให้กินยาชนิดหนึ่ง เพื่อความสดชื่น อยู่ติ๊กได้ และท่องหนังสือได้นานขึ้น ท่านจะใช้คำพูดตอบเพื่อนว่าอย่างไร

เพื่อน : "ยายันขวดนี้ จะช่วยให้เรากระปรี้กระเปร่าและอ่านหนังสือได้ตลอดคืนเลยละ ลองครั้งเดียวไม่ติดหรอก ติ๊กว่าสอบไม่ผ่านนะ"

คำตอบ :

100 _

2. ถ้าท่านขาดความรักและความอบอุ่นในครอบครัว รู้สึกได้รับการบีบคั้นจิตใจจากคนรอบข้าง เพื่อนของท่านแนะนำให้กินยาเพื่อจะได้มีความสุขและลืมปัญหาต่างๆ

ท่านจะใช้คำพูดตอบเพื่อนว่าอย่างไร

เพื่อน : "ยาอีน่าน่ากลัวอย่างเธอที่คิดไว้หรอก กินแค่เม็ดเดียว เธอก็จะรู้สึกสบาย..."

คำตอบ :

101 _

3. ถ้าเพื่อนชวนให้ท่านทดลองสิ่งเสพติดเพื่อความสนุกสนานและแสดงความเป็นพวก หากใครไม่ทำตามจะถูกตัดออกจากกลุ่ม ท่านคิดว่าน่าจะลองดูหรือไม่ และจะใช้คำพูดตอบเพื่อนว่าอย่างไร

เพื่อน : "สูบกัญชากันดิ๊กว่า มันจะทำให้พวกเราครึกครื้น...สูบครั้งเดียวไม่ติดหรอก... ถ้าใครไม่สูบ ก็แปลว่า ไม่รักกันจริง"

คำตอบ :

102 _

4. ถ้าเผชิญท่านกับเพื่อนหลงเข้าไปในปาร์ตี้ยาอี และรู้ว่ามีการเสพยาผสมอยู่ในเครื่องดื่ม ไหนๆ ก็เข้าไปแล้ว ท่านคิดว่าน่าจะลองดูหรือไม่ และจะใช้คำพูดตอบเพื่อนว่าอย่างไร

เพื่อน : "โบราณว่า...เข้าเมืองตาหลิ่วก็ต้องหลิ่วตาตาม.... ลองสักนิด แค่นี้รู้ว่า ยาอีเป็นอย่างไร ไม่เสียหายอะไรหรอก"

คำตอบ :

103 _

5. ถ้าเพื่อนของ ท่านชักชวนให้สูบบุหรี่และดื่มเหล้า ท่านคิดว่าน่าจะลองหัดไว้บ้างหรือไม่ อย่างไร

เพื่อน : " โธ่! แค่นี้ทำให้เป็นไว้เลยๆ เพื่อเข้าสังคม..สูบบุหรี่หรือดื่มเหล้าไม่เป็น เซยนะ..."

คำตอบ :

104 _

ภาคผนวก ข.

ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิด

จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องสิ่งเสพติด

1 ท่านรู้จักโครงการรณรงค์ป้องกันสิ่งเสพติดโครงการใดบ้าง

	โครงการรณรงค์ที่รู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
1	โรงเรียนสีขาว + JUST SAY NO	104	23.85
2	โรงเรียนสีขาว	97	22.25
3	JUST SAY NO	33	7.57
4	โรงเรียนสีขาว + เพื่อนเพื่อเพื่อน	21	4.82
5	เพื่อนเพื่อเพื่อน	17	3.90
6	โรงเรียนสีขาว + ลานกีฬาต้านยาเสพติด	16	3.67
7	JUST SAY NO + เพื่อนเพื่อเพื่อน	10	2.29
8	เดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด + แต่งคำขวัญ	5	1.15
9	JUST SAY NO + ลานกีฬาต้านยาเสพติด	5	1.15
10	JUST SAY NO + ป.ป.ส.	2	0.46
11	คอนเสิร์ตต้านยาเสพติด	5	1.15
12	วันงดสูบบุหรี่โลก	2	0.46
13	โรงเรียนสีขาว + โลกสวยด้วยมือเรา	1	0.23
14	โรงเรียนสีขาว + สามเสนกัฬต้านยา	1	0.23
15	โรงเรียนสีขาว + รักษ์ใจคุณ	1	0.23
16	ลานกีฬาต้านยาเสพติด + วัคซีนสำลี	1	0.23
17	โรงเรียนสีขาว + สามเสนกัฬต้านยา	1	0.23
18	โรงเรียนสีขาว + รักษ์ใจคุณ	1	0.23
19	ไม่ตอบ	113	25.92
	รวม	436	100.00

โครงการรณรงค์ป้องกันสิ่งเสพติดที่นักเรียนมัธยมรู้จักมากที่สุด คือ โครงการโรงเรียนสีขาว และ JUST SAY NO คิดเป็นร้อยละ 23.85 อันดับสอง คือ โรงเรียนสีขาว คิดเป็นร้อยละ 22.25 และอันดับสาม คือ JUST SAY NO คิดเป็นร้อยละ 7.57

2 ทำนุรู้จักสถานบำบัดยาเสพติดที่ไต่บ้าง

	สถานบำบัดยาเสพติดที่รู้จัก	จำนวน	ร้อยละ
1	วัดถ้ำกระบोक	173	39.68
2	วัดถ้ำกระบोक + โรงพยาบาลอื่นๆ	54	12.39
3	วัดถ้ำกระบोक + โรงพยาบาลธัญรักษ์	41	9.40
4	วัดถ้ำกระบोक + โรงพยาบาลตำรวจ	15	3.44
5	โรงพยาบาลทั่วไป	15	3.44
6	วัดถ้ำกระบोक + โรงพยาบาลพระมงกุฎ	12	2.75
7	วัดถ้ำกระบोक + ศูนย์บำบัดวัดธาตุทอง	11	2.52
8	วัดถ้ำกระบोक + โรงพยาบาลกลาง	9	2.06
9	วัดถ้ำกระบोक + คลินิกนิรนาม	7	1.61
10	วัดถ้ำกระบोक + ธัญญบุรี	6	1.38
11	วัดถ้ำกระบोक + สาธารณสุข	6	1.38
12	โรงพยาบาลธัญรักษ์	5	1.15
13	วัดถ้ำกระบोक + บ้านเมตตา	5	1.15
14	วัดถ้ำกระบोक + โรงพยาบาลราชวิถี	3	0.69
15	วัดถ้ำกระบोक + วัดพระบาทน้ำพุ	3	0.69
16	วัดถ้ำกระบोक + ศูนย์อนามัย	3	0.69
17	วัดถ้ำกระบोक + สถานสงเคราะห์	2	0.46
18	บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	2	0.46
19	ศูนย์บำบัดยาเสพติดวัดธาตุทอง	2	0.46
20	ศูนย์โมซี คลองเตย	1	0.23
21	ศูนย์เกิดใหม่	1	0.23
22	สำนักสงฆ์เขาทะลุ	1	0.23
23	หลังคาแดง	1	0.23
24	ไม่ตอบ	58	13.30
	รวม	436	100.00

สถานที่บำบัดยาเสพติดที่นักเรียนมัธยมรู้จักมากที่สุด คือ วัดถ้ำกระบोक คิดเป็นร้อยละ 39.68 อันดับสอง คือ วัดถ้ำกระบोकและโรงพยาบาลอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 12.39 และอันดับสาม คือ วัดถ้ำกระบोकและโรงพยาบาลธัญรักษ์ คิดเป็นร้อยละ 9.40

3 ท่านคิดว่าอุปสรรคสำคัญในการที่จะไปบำบัดรักษายาเสพติด เป็นเพราะเหตุใด

	ประเด็นที่เสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ความทรนทานจากการลงแดง	116	26.61
2	จิตใจไม่เข้มแข็งพอ	108	24.77
3	สิ่งแวดล้อมรอบข้าง	41	9.40
4	กลัวสังคมรังเกียจ	33	7.57
5	กลัวเพื่อนที่ชวนให้เสพยาเลิกคบ	19	4.36
6	ขาดกำลังใจจากครอบครัว พ่อแม่	19	4.36
7	กลัวอิทธิพลมืด ชู่งม่า	13	2.98
8	เพื่อนชวนให้เสพยาอีก	11	2.52
9	กลัวความทรนทานในขั้นตอนของการอดยา	8	1.83
10	ไม่มีเงินรักษา	6	1.38
11	ปัญหาครอบครัว	5	1.15
12	ยังคงมีผู้ขายยาเสพติดอยู่	4	0.92
13	สถานที่บำบัดไม่เพียงพอ	2	0.46
14	มีผู้ลักลอบนำยามาให้เสพยาระหว่างบำบัด	1	0.23
15	อยากแท้ เก้	1	0.23
16	กลัวอาย และเสี่ยงชื่อเสียง	1	0.23
17	ไม่ตอบ	48	11.01
	รวม	436	100.00

เมื่อถามคำถามกับนักเรียนมัธยม ว่า อุปสรรคสำคัญในการเข้าบำบัดรักษา ยาเสพติดเป็นเพราะเหตุใด นักเรียนมัธยมจำนวนมากที่สุดตอบว่า ความทรนทานจากการลงแดง คิดเป็นร้อยละ 26.61 จิตใจไม่เข้มแข็งพอ คิดเป็นร้อยละ 24.77 สิ่งแวดล้อมรอบข้าง คิดเป็นร้อยละ 9.40 กลัวเพื่อนที่ชวนให้เสพยาเลิกคบ คิดเป็นร้อยละ 4.36 ขาดกำลังใจจากครอบครัวพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 4.36 กลัวอิทธิพลมืด ชู่งม่า คิดเป็นร้อยละ 2.98 เพื่อนชวนให้เสพยาอีก คิดเป็นร้อยละ 2.52 กลัวความทรนทานในขั้นตอนของการอดยา คิดเป็นร้อยละ 1.83 ไม่มีเงินรักษา คิดเป็นร้อยละ 1.38 ปัญหาครอบครัว คิดเป็น

ร้อยละ 1.15 ยังคงมีผู้ขายยาเสพติดอยู่ คิดเป็นร้อยละ 0.92 สถานที่บำบัดไม่เพียงพอ
คิดเป็นร้อยละ 0.46 ระหว่างบำบัดรักษา มีผู้ลักลอบนำยามาให้เสพอีก คิดเป็นร้อยละ
0.23 อยากเท่ๆ เก๋ คิดเป็นร้อยละ 0.23 กลัวอายและเสียชื่อเสียง คิดเป็นร้อยละ 0.23
ไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 11.01

4 ท่านคิดว่า เพราะเหตุใดสารเสพติดยังคงแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งๆ ที่มี
หน่วยงานและโครงการรณรงค์ต่างๆ พยายามรณรงค์ไม่ให้นักลองยาเสพติด

	ประเด็นที่เสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	คนไม่เห็นความสำคัญ ไม่สนใจ ไม่ร่วมมือ	86	19.72
2	ยังมีผู้ผลิต และผู้ขาย	42	9.63
3	โครงการรณรงค์ไม่มีประสิทธิภาพ	40	9.17
4	สื่อการรณรงค์ เข้าไม่ถึงกลุ่มเสี่ยง	36	8.26
5	ความอยากลองของผู้เสพติด	29	6.65
6	สื่อรณรงค์ไม่ชัดเจน ไม่มีประสิทธิภาพ	23	5.28
7	ไม่มีกฎหมายลงโทษที่รุนแรงเพียงพอ	19	4.36
8	สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม ไม่ดี	15	3.44
9	ผู้รักษากฎหมายเป็นผู้อยู่เบื้องหลัง	15	3.44
10	คนติดยาไม่เข้าร่วม โครงการ ไม่มีสำนึก	13	2.98
11	ประชาชนขาดความรู้ หลงเชื่อ	7	1.61
12	สังคมไม่ช่วยกันดูแล	6	1.38
13	ประชาชนไม่เข้าใจโครงการดีพอ	5	1.15
14	โครงการรณรงค์ไม่มีงบประมาณเพียงพอ	5	1.15
15	สังคมเลวร้ายลง คนไม่สามารถซึมซับสื่อได้	4	0.92
16	คิดว่าเสพยาแล้วเท่	4	0.92
17	การรณรงค์ไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ	3	0.69
18	เพื่อนทำทาบ	3	0.69
19	ผู้นำเสนอ เช่น ดารา ไม่น่าเชื่อถือ	3	0.69
20	ผู้อบรม ไม่มีโอกาสเผยแพร่ต่อ	1	0.23
21	อยากลดความอ้วน	1	0.23
22	ขาดความร่วมมือระหว่างรัฐบาล+เอกชน	1	0.23
23	ไม่ตอบ	75	17.20
	รวม	436	100.00

เมื่อถามคำถามกับนักเรียนมัธยม ว่า เพราะเหตุใด สารเสพติดยังคงแพร่หลาย
 ใหม่ๆ ที่มีหลายหน่วยงาน และ โครงการรณรงค์ต่างๆ พยายามรณรงค์ป้องกันสิ่งเสพติด
 นักเรียนมัธยมจำนวนมากที่สุด ตอบว่า คนไม่เห็นความสำคัญ ไม่สนใจร่วมมือ คิดเป็น
 ร้อยละ 19.72 รองลงมา คือ ยังคงมีผู้ผลิตและผู้ขายอยู่ คิดเป็นร้อยละ 9.63 การรณรงค์
 ไม่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 9.17 การรณรงค์เข้าไม่ถึงกลุ่มเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ
 8.26 ความอยากลองสิ่งเสพติด คิดเป็น 6.65 สื่อรณรงค์ไม่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 5.28
 ไม่มีกฎหมายลงโทษที่รุนแรง คิดเป็นร้อยละ 4.36 สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมไม่ดี
 คิดเป็นร้อยละ 3.44 ผู้รักษากฎหมายอยู่เบื้องหลัง คิดเป็นร้อยละ 3.44 ผู้ที่ติดยาไม่เข้า
 ร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ 2.98 ประชาชนขาดความรู้ คิดเป็นร้อยละ 1.61 สังคม
 ไม่ช่วยกันดูแล คิดเป็นร้อยละ 1.38 ประชาชนไม่เข้าใจโครงการดีพอ 1.15 โครงการณ์
 ไม่มีงบประมาณเพียงพอ 1.15 สังคมเลวร้ายลง จนคนไม่สามารถซึมซับสื่อได้ คิดเป็น
 ร้อยละ 0.92 คิดว่าเสพยาแล้วเท่ คิดเป็นร้อยละ 0.92 การรณรงค์ไม่ใช้การแก้ปัญหา
 ที่ต้นเหตุ คิดเป็นร้อยละ 0.69 เพื่อนทำทาบ 0.69 ผู้นำเสนอสื่อ เช่น ดารา ไม่น่าเชื่อถือ
 คิดเป็นร้อยละ 0.69 ผู้อบรม ไม่มีโอกาสเผยแพร่ต่อ คิดเป็นร้อยละ 0.23 อยากลด
 ความอ้วน คิดเป็นร้อยละ 0.23 ขาดความร่วมมือระหว่างรัฐบาลและเอกชน คิดเป็น
 ร้อยละ 0.23 และไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 17.20

5 ท่านคิดว่า การรณรงค์ป้องกันยาเสพติดที่ได้ผล ควรใช้วิธีใด หรือทำอย่างไร จึงจะประสบความสำเร็จมากที่สุด

	ประเด็นที่เสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1	ควรมีกฎหมายลงโทษผู้ทำผิดอย่างรุนแรง	67	15.37
2	ปราบปรามแหล่งผลิต ค้ายา อย่างจริงจัง	56	12.84
3	รณรงค์ให้รู้ถึงโทษของยาเสพติดอย่างจริงจัง	39	8.94
4	ผู้ปกครองควรให้ความอบอุ่นกับครอบครัว	37	8.49
5	รณรงค์ให้สื่อต่างๆ เข้าถึงกลุ่มเสี่ยง	18	4.13
6	รณรงค์โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เคยเสพยา	17	3.90
7	ประหารชีวิตผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	16	3.67
8	จัดอบรมความรู้เป็นครอบครัว	16	3.67
9	รัฐบาล+เอกชน+ประชาชน ควรร่วมมือกัน	12	2.75
10	สื่อรณรงค์ควรเด่นชัด น่ากลัว	11	2.52
11	จัดกิจกรรมที่น่าสนใจสำหรับวัยรุ่น	9	2.06
12	จัดทัศนศึกษาเยี่ยมชมผู้ที่ติดยาเสพติด	8	1.83
13	การควบคุมจิตใจของตนเอง	7	1.61
14	ควรตรวจสุขภาพของเยาวชนเป็นระยะ	6	1.38
15	ดารา/ นักการเมือง ควรเป็นแบบอย่างที่ดี	6	1.38
16	รณรงค์โดยใช้สื่อโปสเตอร์	5	1.15
17	ป้องกันการค้ายาเสพติดข้ามประเทศ	4	0.92
18	คบเพื่อนที่ดี	4	0.92
19	ปลูกจิตสำนึกให้คนทำตัวให้เป็นประโยชน์	3	0.69
20	กำจัดแหล่งมั่วสุมของชุมชน	2	0.46
21	จัดแสดงละครเกี่ยวกับสิ่งเสพติด	2	0.46
22	รณรงค์ให้เยาวชนรักครอบครัว	2	0.46
23	รัฐบาลควรควบคุมการนำเข้าของบุหรี่ เหล้า	1	0.23
24	ควรตรวจสอบและประเมินผลการรณรงค์	1	0.23
25	ไม่ตอบ	87	19.95
	รวม	436	100.00

เมื่อถามคำถามกับนักเรียนมัธยม ว่า การรณรงค์ป้องกันสิ่งเสพติดที่ประสบความสำเร็จ มีวิธีใดบ้าง นักเรียนมัธยมจำนวนมากที่สุด ตอบว่า ควรมีกฎหมายลงโทษผู้กระทำผิดอย่างรุนแรง คิดเป็นร้อยละ 15.37 รองลงมา คือ ปราบปรามแหล่งผลิตและแหล่งค้าขายอย่างจริงจัง คิดเป็นร้อยละ 12.84 รณรงค์ให้รู้ถึงโทษของยาเสพติดอย่างจริงจัง คิดเป็นร้อยละ 8.94 ผู้ปกครองควรให้ความอบอุ่นกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 8.49 รณรงค์ให้สื่อต่างๆ เข้าถึงกลุ่มเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 4.13 รณรงค์โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เคยเสพยา คิดเป็นร้อยละ 3.90 ประหารชีวิตผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 3.67 จัดอบรมความรู้เป็นครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 3.67 รัฐบาลเอกชน และประชาชนควรร่วมมือกัน คิดเป็นร้อยละ 2.75 สื่อควรเด่นชัด น่ากลัว คิดเป็นร้อยละ 2.52 จัดกิจกรรมที่น่าสนใจสำหรับวัยรุ่น คิดเป็นร้อยละ 2.06 จัดทัศนศึกษาเยี่ยมชมผู้ติดยา คิดเป็นร้อยละ 1.83 ฝึกการควบคุมจิตใจ คิดเป็นร้อยละ 1.61 มีการตรวจสอบสุขภาพของเยาวชนเป็นระยะ คิดเป็นร้อยละ 1.38 คารา/นักการเมืองควรเป็นแบบอย่างที่ดี คิดเป็นร้อยละ 1.38 รณรงค์ผ่านสื่อโปสเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 1.15 ป้องกันการค้ายาเสพติดข้ามประเทศ คิดเป็นร้อยละ 0.92 คบเพื่อนที่ดี คิดเป็นร้อยละ 0.92 ปลุกจิตสำนึกให้คนทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม คิดเป็นร้อยละ 0.69 กำจัดแหล่งมั่วสุมของชุมชน คิดเป็นร้อยละ 0.46 จัดแสดงละครเกี่ยวกับสิ่งเสพติด คิดเป็นร้อยละ 0.46 รณรงค์ให้เยาวชนรักครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 0.46 รัฐบาลควรควบคุมการนำเข้าของบุหรี่ เหล้า คิดเป็นร้อยละ 0.23 ควรตรวจสอบและประเมินผลการรณรงค์ตลอดเวลา คิดเป็นร้อยละ 0.23 และไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 19.95

6. แสดงค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนติดยาเสพติด

สาเหตุที่เยาวชนติดยาเสพติด	X	S.D.	ระดับ
1. อยากลง	4.41	0.77	สูง
2. เพื่อนชักชวน	4.35	0.78	สูง
3. เเท่ เก๋	3.62	1.09	สูง
4. เพื่อให้ลิ้มความทุกข์	3.50	1.08	สูง
5. ถูกล่อลวง/ ถูกหลอก	3.45	0.89	ปานกลาง
6. เพื่อประชดประชัน	3.20	1.30	ปานกลาง
7. เพื่อกระตุ้นประสาท	2.93	0.89	ปานกลาง
8. ถูกบังคับ	2.50	1.05	ปานกลาง

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนติดยาเสพติดมากที่สุด คือ อยากลง รองลงมา คือ เพื่อนชักชวน, เเท่ เก๋ และเพื่อให้ลิ้มความทุกข์ โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับสูง

ส่วนสาเหตุของการถูกล่อลวง/ ถูกหลอก, เพื่อประชดประชัน, เพื่อกระตุ้นประสาท และการถูกบังคับให้เสพยา นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้เยาวชนติดยาเสพติดในระดับปานกลาง

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวจิตรา ธารสารเสณี เกิดเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2510 สำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ และเข้าศึกษาต่อที่คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2541

